

Østpreussien bag ved Kordonen; noget lignende fandt Sted i Østerrig. Altsaa, selv om Myndighederne træffe nok saa voldsomme og brutale Forholdsregler — det Udtryk blev brugt ved 1ste Behandling — det nytter ikke, Koleraen gaar lige igennem. Der staar ogsaa i Julius Peterjens Bog, at selv om man gør dette Troppekorps antiseptisk eller aseptisk — hvorledes det skal kunne gøres, staar mig ikke klart — vil Koleraen ikke bryde sig derom; den gaar igennem Kordonen eller bryder ud bagved. Hvis man nu — for at se paa Søkarantænen — havde været saa ulykkelig, at der var kommet Skibe med Kolera-patienter om Bord, hvad vilde man saa have gjort? Man kunde ikke undgaa at tage Patienterne i Land, man kunde dog ikke lade Patienterne dø om Bord af Kolera, man kunde heller ikke undgaa at tage de døde i Land, man kunde da ikke kaste dem i Vandet. Man maatte tage sig baade af de syge og døde; men ikke at tage de funde i Land vilde saa være fuldstændig barokt. Naar der f. Eks. kom et Passagerdampskib med mange Mennesker, og der om Bord forekom saa et, saa et andet Tilfælde af Kolera, kunde man da ikke forlange, at de funde Passagerer skulde blive om Bord i en saadan Pesthule, man maatte tage dem i Land. I Korsør og Gjedser kommer der jo Dampskibe hver anden Dag, man maatte saa der være indrettet paa at modtage Passagererne i Karantæneanstalter, som væsentlig maatte være af samme Betsaffenhed som dem, den ærede Justitsminister foreslog ved Vandrup; men Udvalget er meget meget tilbage for at indlade sig derpaa. Vi have ikke saadanne Anstalter ved Korsør, Gjedser eller andre Steder, og man kan dog ikke behandle saadanne Skibe og Passagerer paa samme Maade som Amerikanerne i Sommer optraadte ved Fire Island, hvor de mødte med Geværer og truede med at skyde enhver, som vilde forlade Skibet, hvor Koleraen rasede om Bord. Hvis man ikke vil gaa til saadanne barbariske Foranstaltninger, saa ved jeg ikke andet at gøre, naar man overhovedet vil holde paa de Foranstaltninger, end i Tide at sørge for fuldstændig tilfredsstillende Karantæneforanstaltninger, der formodentlig koste en halv eller en hel Million at indrette. Derfor tror jeg, at det er godt, det er kommet frem, navnlig det, at Sundhedskollegiet ikke tillægger Afspærringen nogen Betydning og mener, at den vistnok maa anses for umulig til at afværge Smitte, naar der er virkelig Fare paa Færde. Naar Koleraen kommer os paa Livet, maa vi stole paa de andre Foranstaltninger, som Sundhedskollegiet fremdrager, nemlig paa et

virkelig effektivt Østershyn ved Grænsen, og for saa vidt man tror paa, at et saadant Østershyn ikke kan være effektivt og ikke har nogen Betydning, saa vil jeg henvise til et fransk Værk, som jeg er bleven opmærksom paa, det hedder „traité de médecine“, for 1891. Der gives en Beskrivelse af de Foranstaltninger, som Frankrig traf i 1890 mod Koleraen i Spanien; de havde etableret et Østershyn paa den spanske Grænse, om hvilket Forfatteren siger, at det var ikke paa langt nær nogen Karantæne eller Afspærring; men dog svarede de angivne Forholdsregler langt bedre til, hvad vi kunne hente fra vor egen Erfaring med Hensyn til Smitteens Overførelse og Udbredelse. Jeg skal her bemærke, at Danmark er ikke ekseptionelt stillet med Hensyn til Muligheden for at afspærre sin Grænse, Frankrig kan afspærre sin Grænse mod Spanien, Spanien mod Frankrig, Østrig mod Italien og Preussien mod Danmark; men som Sundhedskollegiet erklærer, man har forlængst ladet Tanken om Lands-afspærring falde i de civiliserede Lande. Saa er der Vægttilsynet efter § 2 i denne Lov, som er en overmaade god Foranstaltning, naar den kombineres med Bekendtgørelser, hvorefter Aldgangen til Riget kun kan ske gennem visse Havne og paa enkelte Steder ved Grænsen. Saa er der naturligvis de almindelige hygiejniske Foranstaltninger, som Sundhedskollegiet saa stærkt fremhæver. Naar den Slags Forholdsregler ere trusne, skal man ikke oprette et orkesløst unyttigt Afspærrings-system; saa er der ikke andet for end at give sig Gud og Lægerne i Bold, og jeg tror, at man vil føle sig mere tilfreds derved end ved at være i Justitsministerens Bold. Man skal følge det Eksempel, som England giver. Naaget England har større Søtrafik end noget Land i Europa, er der aldrig Tale om at indrette en Karantæne til Sø. Man stoler paa, at man i Landet indretter sig saaledes, at man nok kan modstaa et Angreb af Kolera.

Det er ikke min Mening at ville sige, at jeg vil begrænse den ærede Justitsminister til en bestemt Tid. Jeg erkender og har erkendt i Udvalget, at det maa afhænge af Justitsministerens Skøn, naar et Grænseforbud kan falde bort, men jeg tror, at den Maade, hvorpaa man ser paa Betydningen af Grænse-afspærringen, vil have en væsentlig Betydning i Retning af, hvor vidt Forbudet bliver opretholdt kun i en kortere Tid eller udstrækkes over en længere Tid, maa ske endog saa i længere Tid, end den ærede Justitsminister gjorde i Sommer. Jeg vil udtale det Haab, at hvis vi igen skulde være saa ulykkelige at blive truede af Kolera, vil den ærede Justits-